

на дима, който мислѣше да излиза отъ орждията на това укрѣпление, ала неможа да му причини почти никакви значителни поврѣди.

Турската артилерия приготви съ стрѣлбата си почва за дѣйствиe на готовитѣ за настѣпление войски, които, построени въ резервенъ редъ по дивизионно, се опѣтиха съ центра напрѣдъ, поддържани отъ лѣвото крило, а дѣсното остана въ резервъ. Слѣдъ малко, Кършехирския баталионъ биде изпратенъ отъ резерва и разсипа верига за да усилн първата линия. Сражението бѣ добрѣ подхванато и неприятеля започна да си прибира орждията въ укрѣплението № 19, когато, безъ да се знае защо, Тахиръ паша заповѣда да дадѣтъ сигналъ за отстѣпление.

Да се спира въ туй врѣме стрѣмителността на турскитѣ войски бѣше голѣма грѣшка, защото, Руситѣ, обстрѣлвани надлъжъ отъ огъня на лѣвото крило и лишени отъ поддържка и муниции, почнали бѣха вече да бѣгатъ и напущаха тѣй бърже укрѣплението Кованлжкъ, щото войниците отъ резерва, които бѣха зрители на сражението, викаха на другаритѣ си, за да ги насърдчатъ: „Алахъ! Алахъ! Алахъ!“ Това укрѣпление щѣше да бжде безъ никакво съмнѣние прѣвземено. Неприятеля едва слѣдъ единъ часъ го зае изново. Тахиръ паша писа на мюшира, че ако